

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Історія Древньої Церкви»

Компонента освітньої програми – обов'язкова (5 кредитів)

Освітньо-професійна програма	Богослов'я
Спеціальність	В 8 – Богослов'я
Галузь знань	В 8 Богослов'я
Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Мова навчання	українська
Профайл викладача	https://philcult.chnu.edu.ua/spivrobitnyky/vykladachi/balukh-vasyl-oleksiiovych/
Контактний тел.	+38 (050) 374-52-36; +38 (067) 372-01-84
E-mail:	v.balukh@chnu.edu.ua
Сторінка курсу в Moodle	https://moodle.chnu.edu.ua/course/view.php?id=2642
Консультації	Понеділок, 13-30-15-00

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Характеристика навчальної дисципліни

1. Анотація дисципліни (призначення навчальної дисципліни).

Курс призначений для висвітлення й аналізу історичного минулого Церкви із внутрішнього і зовнішнього боку, а саме: Як утворилася й поширювалася Церква і в яких відносинах вона перебувала з іншими спільнотами; як розвивалося вчення Церкви, її вчення і догмати; які розколи й ересі виникали в ході її розвитку; як формувалися основи богослужіння і звершення таїнств; як формувалася церковна ієрархія; як досягалася основна мета Церкви – моральне вдосконалення і спасіння.

2. Мета навчальної дисципліни: Історія Древньої Церкви має на меті показати її минуле життя і розкрити середовище, в якому вона діяла для блага і спасіння людей. Розкриття минулої діяльності Церкви виявить велич благодатних сил, діючих в ній, надасть приклади подвигів апостолів, святителів, святих мучеників і мучениць, сповідників віри. Показати також жорстоку

боротьбу з противниками Церкви, єретичними рухами і їх очільниками. Виокремити становлення основних догматів, основ віровчення, культової практики, релігійних обрядів, обговорюваних на Вселенських соборах і відображених у творах Отців і Вчителів Церкви.

3. Пререквізити. До початку вивчення даного курсу здобувач вищої освіти має вивчити «Історію української культури», «Церковнослов'янську мову», «Вступ до богословських наук», «Історію Древньої Церкви», «Гомілетику» чи «Риторіку». Паралельно разом із цією дисципліною «Ісагогіку, герменевтику та екзегетику Нового Завіту», «Історію Помісних Православних Церков» чи «Історію Давніх Східних Церков», «Історію та віровчення РКЦ» чи «Історію Західних віровизнань», що підвищує ефективність засвоєння курсу.

Навчальний контент освітньої компоненти

МОДУЛЬ 1.		
Тема 1.	Вступ до історії Древньої Церкви. Хронологічні рамки курсу та його періодизація	3
Тема 2.	Основні джерела з історії Древньої Церкви	3
Тема 3.	Заснування Христової Церкви та діяльність святих апостолів	4
Тема 4.	Місійні труди св. апостола Павла	3
Тема 5.	Розбудова Християнської Церкви. Церковна ієрархія та християнське богослужіння	4
Модуль 2		
Тема 1.	Гоніння на християн в Римській імперії	4
Тема 2.	Розвиток християнської писемності в I – IV ст.	6
Тема 3.	Церковний устрій другого періоду історії Церкви	4
Тема 4.	Історичне становлення патріархатів	3
Модуль 3.		
Тема 1.	Інкорпорація Церкви в структуру Імперії: історичний контекст	4
Тема 2.	Єресі і розколи в Древній Церкві	4
Тема 3.	Єресь Арія і скликання I Вселенського собору	4
Тема 4.	II Вселенський собор та його рішення	4
Тема 5.	Христологічні суперечки в Древній церкві та рішення Третього і Четвертого Вселенських соборів	6
Тема 6.	Церковно-державні відносини за Юстиніана I та V Вселенський собор	4
Модуль 4		
Тема 1.	VI Вселенський собор та його рішення	
Тема 2.	. Виникнення іконоборства та Сьомий Вселенський собор	3
Тема 3.	Суперечки між Західною і Східною церквами. Акакієва і Фотієва схизма	4

Тема 4.	Великий розкол у Християнській Церкві 1054 р. та його наслідки	4
---------	--	---

ФОРМИ, МЕТОДИ ТА ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

Для досягнення освітньої мети та прогнозованих програмних результатів використовуються основні традиційні та інтерактивні методи навчання, новітні технології.

Методи навчання:

- МН1 – словесний метод (лекція, дискусія);
- МН2 – практичний метод (практичні заняття, практичні завдання);
- МН3 – наочний метод (ілюстрація, демонстрація, презентація);
- МН4 – робота з навчально-методичною літературою (конспектування, тезування, анотування, рецензування, складання реферату, написання есе);
- МН5 – методи дистанційного навчання (з використанням системи Moodle);
- МН6 – самостійна робота (розв’язання завдань);
- МН7 – індивідуальна науково-дослідна робота здобувачів першого рівня освіти.
- МН 8 – ситуаційні завдання;
- МН 9 – робота з інформаційними ресурсами (нормативними джерелами, навчально-методичною та науковою літературою, інтернет-ресурсами);
- МН 10 – самостійна робота
- МН 11 – робота з тестами
- МН 12 – робота в малих групах
- МН 13 – інші методи навчання

ФОРМИ Й МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ

Поточний контроль:

Загальна (максимальна) кількість балів, яку здобувач може отримати в процесі вивчення дисципліни протягом семестру, становить 100 балів, з яких 60 балів здобувач набирає при поточних видах контролю і 40 балів – у процесі підсумкового виду контролю (іспиту).

Критерієм успішного проходження здобувачем освіти підсумкового оцінювання може бути досягнення ним мінімальних порогових рівнів оцінок за кожним запланованим результатом навчання визначеним у робочій програмі навчальної дисципліни.

Види та форми контролю: усні та письмові відповіді й доповіді здобувачів; письмові творчі роботи (есе; аналітичні повідомлення, реферати, порівняльні таблиці); групові тематичні дискусії; презентації; тестові завдання, термінологічні диктанти тощо.

Форми та методи оцінювання:

Засобами оцінювання та демонстрування результатів навчання можуть бути:

1. усне і письмове опитування;

2. виконання письмових робіт (есе, реферат);
3. стандартизовані тести;
4. презентації результатів виконаних завдань та досліджень;
5. інші види індивідуальних та групових завдань.

Підсумкове оцінювання: іспит

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання програмних результатів навчання здобувачів освіти здійснюється за шкалою європейської кредитно-трансферної системи (ECTS).

Критерієм успішного оцінювання є досягнення здобувачем вищої освіти мінімальних порогових рівнів (балів) за кожним запланованим результатом навчання.

(іспит)

Поточне оцінювання (аудиторна та самостійна робота)								
Змістовий модуль 1					Змістовий модуль 2			
T1	T2	T3	T4	T5	T1	T2	T3	T4
6	6	6	7	8	9	9	9	9

T1, T2. – теми змістових модулів.

Поточне оцінювання (аудиторна та самостійна робота)										Кількість балів (іспит)	Сумарна кількість балів
Змістовий модуль 3						Змістовий модуль 4					
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T1	T2	T3	T4	40	100
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5		

ПОЛІТИКА ЩОДО АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Зважаючи на актуальність академічної доброчесності в ЗВО України, всі письмові (друковані) роботи підлягають перевірці наявності запозичень (плагіату). Процедура перевірки визначено:

- «Положенням про виявлення та запобігання академічному плагіату у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича» https://www.chnu.edu.ua/media/f5eleobm/polozhennya-pro-zapobihannia-plahiatu_2024.pdf

- «Правилами академічної доброчесності у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича»

<https://www.chnu.edu.ua/media/lnojdab4/pravya-akademichnoi-dobrochesnosti.pdf>.

Вони розкривають сутність академічної доброчесності та встановлюють вимоги до відповідальної академічної поведінки студентів вищих навчальних закладів, які зобов'язані дотримуватися відповідних стандартів, правил та етики. Існуюча процедура перевірки унікальності робіт дозволяє студенту використовувати безкоштовні та платні (за бажанням) інтернет-ресурси, а також ресурси для перевірки, доступні в Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича.

З принципами академічної доброчесності, видами недоброчесної академічної поведінки наслідків такої поведінки, здобувачі можуть ознайомитися у Законі України «Про освіту» (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>), а саме у ст. 42 цього Закону, яка визначає, що «Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень». Порухенням академічної доброчесності вважається: академічний плагіат; самоплагіат; фабрикація; фальсифікація; списування; обман; хабарництво; необ'єктивне оцінювання. За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності: повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо); повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; відрахування із закладу освіти (крім осіб, які здобувають загальну середню освіту); позбавлення академічної стипендії; позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.

Детальна інформація щодо вивчення курсу «Історія Української Православної церкви» висвітлена у робочій програмі навчальної дисципліни.

<https://media.chnu.edu.ua/media/arddjb2o/istor-drev-tserkvy-rob-prohr.pdf>